

rer, at Landstthinget, ved at vedtage Forslaget, som det er kommet fra Folkethinget, i Henseende til de to Skatteligninger, netop vil stille sig paa det correcteste Standpunkt i Overeensstemmelse med dets egen tidligere Beslutning. Jeg troer, at det ærede Landstthing ved første Gang at vedtage, at Reglerne kun skulde gjælde for een Skatteligning, havde valgt et mindre heldigt Udtryk for sin egentlige Tanke, og at Landstthingets Tanke igjennem Folkethingets Behandling netop har faaet sit rigtige Udtryk, og jeg kan ikke nægte, at det for min hele Betragtningssmaaade stiller sig som overordentlig nødvendigt, at Landstthinget hævder sit tidligere Standpunkt, bestemt ved ikke at vedtage de her stillede Ændringsforslag.

Jeg kan efter det nu Udviklede fatte mig temmelig kort med Hensyn til de enkelte Ændringsforslag. Det ærede 9de kongevalgte Medlem (Fischer), som har stillet det første af disse Ændringsforslag, har naturligtvis deri opstillet Noget, som jeg, dersom det var kommet frem tidligere, og inden der forelaa noget System for en Procentskat, som jeg kunde ansee for betryggende, i høi Grad vilde have sympatiseret med. Jeg troer imidlertid at det ærede Medlem selv let vil see, at saaledes som Sagen nu foreligger, vilde det være en fuldkommen ucorrect Maade at tage den paa, ogsaa fra Landstthingets Standpunkt, hvis man vilde vende tilbage til Contingentsystemet. Landstthinget har jo nemlig selv erklæret sig villig til at gaae ind paa en Prøve med Procentsystemet. Forsaavidt det ærede Medlem virkelig vil fastholde den af ham fremsatte Tanke om Vigtigheden af at komme til en varig Regel med Hensyn til Ligningen af Indkomstskat, og det ikke alene indtil Aaret 1877, men ogsaa senere — vi kunne nemlig godt bruge Indkomstskat ogsaa efter 1877 i mange vigtige Retninger, idet det gjælder ikke alene om at skaffe Balance, men ogsaa om at reformere andre Skatter gennem Indkomstskatten, — maa jeg derhos sige det ærede Medlem, at vi aldrig til Varighed ville faae indført et Contingentsystem, førend Befolkningen her i Landet har overbeviist sig om, at et Procentsystem, der erkendes, som det jo er skeet fra det her nedsatte Udvalgs Side, at berøve

paa en sund Tanke og at være consequent gennemført, ikke kan føre til Maalet. Først da kan det ærede Medlem tænke sig at faae Contingentskatten gennemført. Jeg siger slet ikke, at dette er umuligt; tværtimod, det er meget muligt, at noget Saadant kan blive Resultatet. Man kan nemlig ikke see saaledes ind i Tiden, at man kan benægte Muligheden heraf, og Ingen har nogenfinde udarbejdet en Indkomstskattelov, eller overhovedet en Skattelov, om hvilken man med Sikkerhed kunde sige isorveien, at den vilde vise sig at være tilfredsstillende. Man maa kun bruge sin bedste Æstetiske og see at faae det Bedste ud af en saadan Lov, som man kan. Men førend det er prøvet, som her foreligger, førend Befolkningen i Landet har overbeviist sig om, at det ikke er heldigt, og førend Ingen kan paavise Noget, som er bedre — før faae vi aldrig nogen varig Contingentskat frem; vi faae aldrig nogen anden Regel frem, som bliver varig, før det er skeet. — Det ærede Medlem for 2den Kreds (Larsen), som sidder her skraaet overfor, fremsatte nogle Bemærkninger med Hensyn til Søkkelunds Herred, som jeg vilde finde det betænkeligt i nærværende Dieblif at gaae meget dybt ind paa. Jeg skal kun tillade mig at sige, at hvad jeg troer, at det ærede Medlem maastee noget har overseet i sine Betragtninger, det er, at det ikke saameget er Hensynet til Agerbruget, som til forffjellige andre Indtægtskilder udenfor Agerbruget, der har gjort, at man er kommen til at sætte det nævnte Herred noget højere i Forhold til andre. I Søkkelunds Herred staaer, som bekendt, en stor Deel af Befolkningen Kjøbstadbefolkningen meget nærmere end Landbefolkningen, ja, for en stor Deel er den endogsaa Hovedstadsbefolkning, og den Omstændighed, at en stor Deel Formuer og store Indtægter have samlet sig i dette Herred, har gjort, at man ikke med Hensyn til det har kunnet blive staaende ved de sædvanlige Regler for Fordelingen af Contingenterne. Saavidt jeg har kunnet forviise mig om, er dog det Contingent, som er bragt i Forslag for dette Herreds Vedkommende, ikke overdrevent eller et saadant, der vilde udøve noget Tryk. Jeg troer, at Herredet endda vil